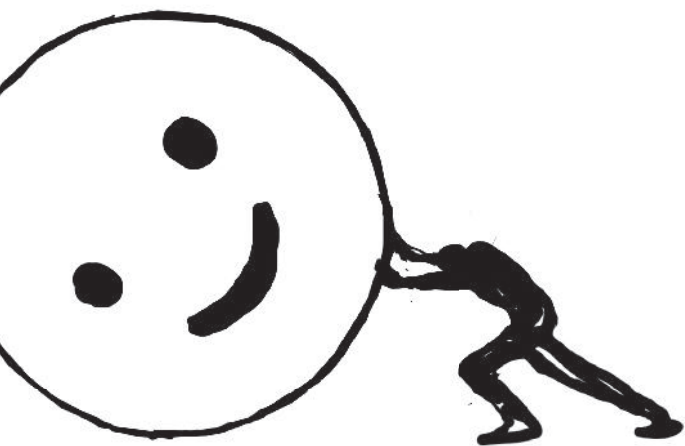

ISTORIA ÎNSINGURĂRII

de la Dumnezeu
la Sylvia Plath

IULIAN TĂNASE

Cu ilustrații de ANDREI GAMARȚ

TREI

„Nu ne e ușor să înțelegem cum este posibil ca zeii în care credem să fie luați în batjocură cu glume aristofanice. Dar râsul aparține laturii pline de sens, fructuoase și pozitive a vieții și, prin urmare, el este pentru greci mai divin decât solemnitatea ușor indispusă, care ni s-ar părea mai potrivită unor oameni pioși.“

Bruno Snell

„Istoricul relatează ce s-a întâmplat, poetul — ce s-ar putea întâmpla.“

Aristotel

Dumnezeu

S-a trezit într-o zi Nietzsche,
un băiat altfel foarte talentat,
să anunțe că am murit.

Foarte amuzant!
Cică *Gott ist tot*.
M-am distrat.

Doar un neamț putea să aibă un asemenea tupeu.

A muri este o artă, ca orice altceva,
eu o fac excepțional de bine —
cunosc situația,
am mai citit și eu niște poezie la viața mea.

Viața mea!? Ce viață?
Am avut eu vreodată *o viață*?
Vă spun: nu e nicio afacere să exiști fără să trăiești.

La scurt timp după ce Nietzsche a zis că am murit,
a murit și el,
n-a fost nimic personal.

Adam

Doi fii aveam și eu,
iar unul l-a ucis pe celălalt.

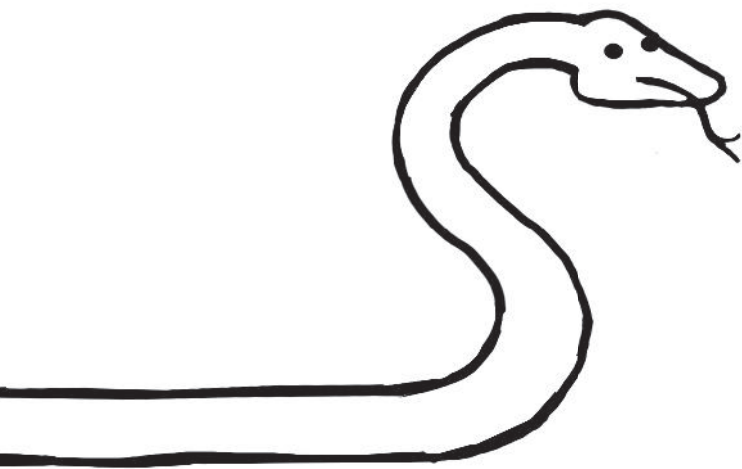
Pe lângă asta, izgonirea din Rai
a fost floare la ureche.

Eva

Șarpele mereu mi s-a părut
mai interesant decât Adam.

Dacă ar fi fost după mine,
aș fi preferat ca Dumnezeu
să mă facă dintr-un os de șarpe.

Cain

Când am aflat că domnul José Saramago,
laureat al Premiului Nobel pentru Literatură,
a scris o carte despre mine —
intitulată chiar *Cain* —
m-am bucurat, bineînțeles.

Domnul José mi-a trimis un exemplar cu autograf,
drăguț din partea lui,
asta ar trebui să facă scriitorii,
să le trimită câte un exemplar cu autograf
personajelor principale ale lor,

*Pentru Anna,
cu mii de scuze,
Lev Tolstoi,*

*Pentru Gregor Samsa,
cu sute de mii de scuze,
Franz Kafka,*

*Pentru Emma,
cu milioane de scuze,
Gustave Flaubert.*

Ceva de genul ăsta.

Domnul José mi-a scris simplu:

Pentru Cain,

mulțumesc,

José.

Ce carte minunată!

Ce scriitor extraordinar!

Ce ingenioasă răzbunare!

Abel

Când am aflat că domnul José Saramago,
laureat al Premiului Nobel pentru Literatură,
a scris o carte despre fratele meu —
intitulată chiar *Cain* —
m-am întristat, desigur,
nici n-am vrut s-o citesc.

Domnul José mi-a trimis un exemplar cu autograf:
Pentru Abel,
cu mii de scuze,
José.

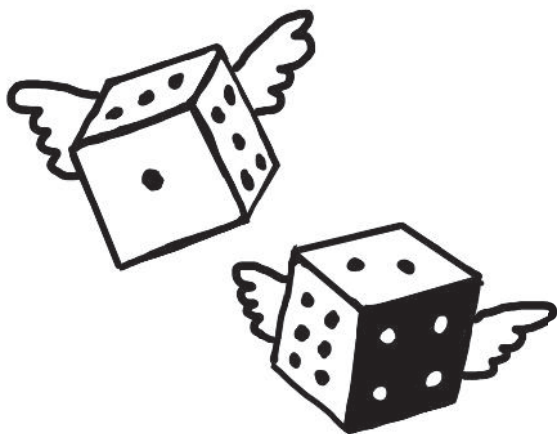
O, Doamne,
cât de mult mi-am dorit să fie o carte proastă,
foarte mult mi-am dorit să fie proastă!

E foarte bună, asta-i problema!

Moise

Am jucat table
cu Dumnezeu.

S-a întâmplat
într-o zi de marț.

Ghilgameș

Prietenia se naște, uneori, din luptă.

Eu și Enkidu ne-am împrietenit
luptându-ne,
măsurându-ne forțele unul altuia.

Prin luptă, el a devenit prietenul meu,
fratele meu, cel care i-a dat vieții mele un sens.

Moartea lui Enkidu
m-a băgat efectiv în depresie
și nu exista
psihoterapie cognitiv-comportamentală
pe vremea mea.

Prometeu

Zeus a fost cel mai bun prieten al meu.

L-am trădat?

Da, l-am trădat.

Oamenii ăia îmi ceruseră un foc,
nu am putut să-i refuz.

A fost un calcul simplu:
unele lucruri le pot avea și zeii, și oamenii —
dragostea, focul, libertatea.

A fost focul mai presus de prietenia noastră?
Bineînțeles că nu.

Zeus s-a înfuriat foarte tare,
l-am înțeles perfect,
furia lui a fost o obligație de serviciu.

Ani de zile, prietenia asta mi-a mâncat ficații.